

europæiske landes forhold til Sovjet. Det taler fuldstændig for sig selv.

Formanden:

Jeg har noteret to medspørgere, og den første er hr. Villy Søvndal.

Villy Søvndal (SF):

Jeg antager, at statsministeren vil medgive, at hvis man kigger på Irak i dag som helhed, som land, som nation, kan man sige, at det har udviklet sig til en katastrofe, som jeg end ikke tror at statsministeren i sine værste stunder havde forestillet sig. Men jeg forstår, at Danmark har konsulteret USA undervejs, altså har været med til at give råd og diskutere osv., og dermed har Danmark vel også et selvstændigt ansvar for det kaos, Irak er endt i.

Jeg forstod så, at statsministeren er af den opfattelse, at Danmark har en selvstændig linje. Det er jo i så fald et politikskift. Jeg håber ikke, Bush hører det, for det vil vel efterlade en skuffet præsident, der har fornemmelsen af, at nu løber samtlige venner; nu vil Danmark oven i købet til at føre en selvstændig politik.

Men kunne statsministeren opregne nogle punkter, hvor vi har kritiseret USA for deres strategi, som har ført til det kaos, der er i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan da fortælle hr. Villy Søvndal, at jeg meget åbent har fortalt præsident Bush, hvordan vi agter at gribe det an i det sydlige Irak. Det har jeg ikke holdt som nogen hemmelighed, hverken for ham eller for andre, jeg har også sagt det til offentligheden.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror ikke, statsministeren hørte mit spørgsmål. Jeg spurgte: På hvilke punkter har Danmark kritiseret de centrale strategier i Irak, der er endt i det totale kaos, det er endt i i dag, hvor terroren eksploderer. I går blev der dræbt 100 mennesker; det gør der i gennemsnit hver dag i Irak i øjeblikket. Iran er endt med at være den store vinder, terroren i verden eksploderer, modsætningsforhold mellem folkeslagene eksploderer.

På hvilke tidspunkter har den danske regering kritiseret – for det forstår jeg man har gjort; man har haft en selvstændig linje – den amerikanske strategi, der har ført til det her kaos i Irak og de modsætningsforhold i verden, der betyder, at nye terrorister dagligt opstår?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det, jeg beskriver som den selvstændige danske linje, er jo den, der er bestemt af, hvordan situationen udvikler sig i det sydlige Irak. Jeg har flere gange gjort opmærksom på, at vi ikke har nogen planer om at flytte soldater til Bagdad. Vores situation er bestemt af: Hvordan går det i det sydlige Irak?

Der er det altså således, at irakerne har overtaget ansvaret i to ud af fire provinser, vi håber snart, de overtager det i en tredje, og i løbet af første halvår af 2007 overtager de formentlig ansvaret for den fjerde og sidste provins. I takt med at det sker, kan britiske og danske soldater tilpasse antal og opgaver, og det er det, jeg hele tiden holder fast i. Det har været linjen fra starten, og det er altså stadig væk det, der er målet, nemlig at irakerne selv skal overtage ansvaret for sikkerheden.

Kl. 14.00

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som medspørger.

Rune Lund (EL):

Jeg må sige til statsministeren, at jeg måske tidligere har været uretfærdig over for statsministeren, fordi jeg altid har stået hernede i Folketingsalen og sagt, at statsministeren ikke kunne gøre sig nogen tanker om en ny irakstrategi uden at høre, hvad George Bush mente om den sag. Men nu kan jeg forstå, at statsministeren har en – skal vi kalde det – exitstrategi for de danske tropper i det sydlige Irak, som går ud på, at shiitiske militser i ly af den udenlandske militære tilstedeværelse kan udrense, myrde og fordrive sunnimuslimerne, sådan at man får etnisk rene områder, og det er en god måde at skabe fred på i Irak. Skal det forstås sådan, at det her er statsministerens bud på en selvstændig irakstrategi?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, og det er heller ikke nogen retvisende beskrivelse, hverken af hvad der er vores hensigter, eller hvad der er realiteten.

Rune Lund (EL):

Statsministeren taler simpelt hen mod bedre vidende. Situationen i det sydlige Irak, situationen i Basraområdet er på ingen måde god eller stabil eller noget, der bare minder om det. Det er også en region præget af massivt kaos. Og i det omfang der er relativt mere stabilt i det område, så skyldes det, at shiamilitser i ly af den udenland-